

JANEZOVO OZNANILO

1. OKTOBER 2023 leto 19 številka 677 26. nedelja med letom

Mt 21,33–43

MORILSKI VINIČARJI

Brati oziroma poslušati priliko in njene razlagalne opombe pomeni čutiti se Gospodova Cerkev; pomeni imeti možnost, da se soočimo s svojo zgodovino, katere začetki segajo v tisti čas, ko je Bog, pravi vinogradnik, zasadil svoj vinograd. Kot Cerkev namreč nismo »nov vinograd«, ampak »vinograd, ki je prešel na druge«; nismo novo Božje kraljestvo, ampak smo tisto Božje kraljestvo, ki je bilo vzeto nekaterim in bilo dano drugim.

Razlagalci, ki izhajajo iz različnih verzij, se dobro zavedajo, da je mogoče pod besedilom odkriti tisti dogodek, brez katerega pripoved ne bi imela razloga za svoj obstoj. In ta dogodek je, da je Jezus tisti dan jasno pokazal zavest, ki jo je imel o samem sebi. To zavest lahko izrazimo v treh točkah:

1. Jezus se zaveda, da dokončno zaključuje vrsto odposlancev, ki jih je Bog pošiljal svojemu ljudstvu, to je, da je on Mesija, ki je kot »Davidov sin« v sinovskem odnosu z Bogom. Oblast, s katero dela, je mesijanska oblast, ki ga postavlja v intimni odnos s samim Bogom, ki mu je dal to oblast, da tako dela.

2. Jezus se zaveda, da ga kljub temu ne sprejemajo. Kar pove, je resnična napoved smrti. Ve, da bo kot dedič obljub odklonjen in vržen iz vinograda, to je izobčen in ubit. Bog Sina ni poslal zato, da bi ga ubili, ampak je rekel: »Mojega Sina bodo spoštovali.« Vendar ga proti Božji volji ubijejo.

3. Jezus se zaveda, da ne bo ostal mrtev. Bog ga je poslal za življenje njega samega in drugih. Četudi ga ljudje ubijejo, se Božje delovanje v njem ne bo končalo v smrti. Kljub vsemu temu bo pomagal izpolniti njegovo poslanstvo odrešenja. Obudil ga bo in na njem zgradil novo ljudstvo.

Če beremo besedilo v tej luči, potem nam je jasno, da Jezusova smrt ni bila prazna, ampak je bila resnično darovanje, ki je pripeljalo do odrešenja, in da se njegovo življenje še danes nadaljuje v »skupnosti«, v Cerkvi, v Božjem vinogradu.

Po: M. Galizziju

S tem Pavel ne nagovarja le tedanjo skupnost, temveč nagovarja tudi današnja Cerkev. Ta s svojimi notranjimi prepričani pogosta kaže drugačno podobo. Čutimo, da živi iz različnih duhov, ne pa iz enega duha Jezusa Kristusa. To, kar Pavel pričakuje od občestva v Filipih, velja za vsako skupnost: za samostansko skupnost, za župnijo in za družino. Edinost pri tem ne pomeni, da morajo vsi enako misliti. V našem času je individualno razmišljanje visoko cenjeno. Ne dovolimo radi, da bi se nas polastila ideologij enosti. Vendar ko so v sebi samostojni ljudje med seboj eno in enodušno mislijo na isti cilj, tedaj nastane sila, ki zmore oblikovati ta svet.

Po: A. Grün, Veselje bo popolno

SVETA VERA BODI VAM LUČ

Tisti čas je Jezus rekel velikim duhovnikom in starešinam

ljudstva: »Kaj se vam zdi?

Nekdo je imel dva sina.

Stopil je k prvemu in rekel:

›Sin, pojdi danes delat v vinograd!‹

Ta je odgovoril: ›Nočem.‹

Toda pozneje se je premislil

in šel. Stopil je k drugemu

in rekel isto. Ta je odgovoril:

›Grem, gospod,‹ vendar ni šel.

Kateri od teh dveh je izpolnil očetovo

voljo?« Rekli so: »Prvi.«

Jezus jim je dejal: »Resnično, povem

vam: Cestninarji in nečistnice

pojdejo pred vami v Božje

kraljestvo.«

(Mt 21,28–31)

Apostol Pavel danes v drugem berilu nagovarja Filippljane in ob tem izreka štiri prošnje: naj bodo istih misli, iste ljubezni, ene duše in enega mišljenja. Na ta način skupnost dobi tako rekoč eno samo dušo in resnično pričuje za Kristusa.

MOLITEV ROŽNEGA VENCA LAHKO UPORABIMO KJERKOLI IN KADARKOLI

Različne molitve ljudi, ki so bili prijatelji z Bogom, nas lahko navdihnejo in nam pomagajo, da postanemo pogumnejši v pogovoru z njim. Vendar pa nobena že sestavljena molitev ni magična formula, ki bi imela vpliv že zaradi svojih besed. Bog je svoboden, in ko molimo, je zanj pomemben samo naš odnos. Najraje poslušajo uboge, tiste, ki prosijo s srcem, ki iščejo dobro drugega. Molitev rožnega venca nam pomaga srečati Jezusa, Marijo, njuno življenje in nam tako pomaga vztrajati v njuni navzočnosti. Zato z zvestobo rožnemu vencu lahko prihajaš vedno bližje Božjemu srcu in lahko izprosiš vse. Toda, saj je najbrž razumljivo, Bog nam ne prešteva, koliko desetk ali celih rožnih vencev smo ali nismo zmolili na dan. Bog je vesel srca, časa, truda, ko želimo biti zares z njim in ko mu izkažemo zaupanje kot Očetu. Molitev rožnega venca si moramo vzeti kot čas, ki ga prebijemo z Marijo. Z njo potujemo skozi Jezusovo življenje in tako preiščujemo skrivnosti vere.

Ta molitev nam podarja bližino z Marijo, ker je prva lahko spremljala največjo skrivnost – Boga, ki je postal majhno dete, se prepustil našim rokam in napravil v ljubezni do nas največji korak. Bila je nevsiljivo navzoča ob svojem sinu v vseh obdobjih njegovega življenja. Na enak način je navzoča tudi v našem, če le hočemo sprejeti njeno roko, kar lahko storimo z molitvijo.

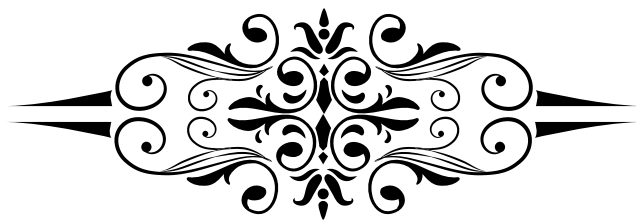
Rožni venec je tako preprosta molitev, da nam omogoča, da ga lahko molimo tudi med drugimi opravili ali pa prekinemo intenzivno delo s kratko zdravo Marijo. Tako svoje delo lahko nenehno izročam Bogu in mu dajem prvo mesto. Potem tudi rezultat pripada njemu.

Po: E. Mozetič

5. oktober
FAVSTINA KOWALSKA

Rodila se je 25. avgusta 1905 kot tretji izmed desetero otrok v revni in pobožni kmečki družini. Pri krstu so ji dali ime Helena. Od otroških let se je odlikovala v pobožnosti, delavnosti in ubogljivosti. Šolo je obiskovala manj kot tri leta, ker je zaradi revščine morala pomagati doma. Ko ji je bilo šestnajst let, je zapustila rodni dom in šla služiti, da se je sama preživljala in pomagala staršem. Šla je služiti v Lodz in po dveh letih, 1. avgusta 1925, so se ji končno odprla vrata samostana sester Božje Matere usmiljenja v Varšavi. V skupnosti je prejela ime sestra Marija Favstina. V raznih redovnih hišah je opravljala preprosta dela: bila je kuharica, vrtnarica in vratarica. Vsako delo je sprejemala z veselim obrazom.

Globino njenega duhovnega življenja razkriva njen Dnevnik, ki je po obliki knjiga spominov, v katero z okornimi črkami zapisovala predvsem 'srečanja' svoje duše z Bogom. Usmiljeni Jezus se ji je prvič prikazal 22. februarja 1931, ko ji je dejal: "Naslikaj podobo po vzorcu, ki ga vidiš, z napisom: Jezus, vate zaupam. Češčenje Božjega usmiljenja se je naglo razširilo po vsem svetu. Sestra Favstina je umrla 5. oktobra 1938, ko je dopolnila komaj 33 let.

OZNANILA

- pokopali smo Marijo Kirbiš, 93 let iz Loke

KONTAKTNE ŠTEVILKE:

župnik Marijan Fesel:

041 – 942 - 850

kaplan Primož Lorbek:

031 – 569 – 689

katehistinja Darja Selinšek:

031 – 825 – 262

SVETE MAŠE

DAN	GODUJE	SVETA MAŠA ZA:
PONEDELJEK 2. 10.	Angeli varuhi	ob 19.00 za +Ireno Kirbiš
TOREK 3. 10.	Gerard, opat	ob 19.00 za + Marijo Kirbiš 8. dan
SREDA 4. 10.	Francišek Asiški, redovni ustanovitelj	ob 19.00 za + Marijo Šubernik
ČETRTEK 5. 10.	Marija Favstina Kowalska, redovnica	ob 19.00 za + Justino Beranič (obl.) in dvojne starše
PETEK 6. 10.	Bruno, ustanovitelj kartuzijanov	ob 19.00 za + Jožefa Kelca
SOBOTA 7. 10.	Rožnovenska Mati Božja	ob 19.00 za + Franca, Lucijo Ogrizek, Robija Kranerja in Ivana Smiljana (obl.)
NEDELJA 8. 10.	27. nedelja med letom	ob 7.30 za žive in rajne iz šentjanške in hajdinske župnije ob 10.00 za + Štefana Radoliča (obl.) ob 8.45 MARJETA: za + starše Lovra (obl.) in Emo Kirbiš (obl.)